

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 1/11-12

Kapula

Kapula

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 1/11-12

Kanslia tiedottaa.....	3
Rehtorin palsta	3
Kamulinjan yhtyeissä vielä tilaa opistolaisille!.....	4
Lassi Logrén kamulinjalla	4
Ilkka Hammo ja mielikuvat.....	8
Todistusten saajat keväällä 2011	10
Stipendit keväällä 2011.....	10
Henkilöstön merkkipaaluja	11
NÄPPÄRIT KÄPYLÄSSÄ, lumoutuneen äidin mietteitä.....	13
Hyvää kannatti odottaa.....	14
TAPAHTUMAKALENTERI	16

Yhteystiedot

Käpylän musiikkiopisto
Taivaskalliontie 3, 00600 Helsinki
p. 7206610 kanslia
www.kmo.fi
kmo@kmo.fi

Kannen kuva: syksyn 2011 opettajamiehitys ryhmäkuvassa kamulinjan uusissa tiloissa, Karjala-talon alakerrassa.

Kanslia tiedottaa

Kanslia on avoinna koulupäivisin ma-ke klo 10-15, jolloin myös talouspäällikkö Sirpa Sarnasto on yleensä tavattavissa toimistosihteerin Mari-Satu Järvisen ohella. Opistoemäntä Jatta Salo on paikalla ma-pe iltapäivisin klo 15 lähtien. Kansliaa voi lähestyä myös esim. sähköpostilla kmo@kmo.fi .

Opiston siivousta hoitaa nykyään Ramada Khalil.

Musiikkiopiston yleisen linjan opetustilat ovat Taivaskalliontie 3:n talossa.

Kamulinja toimii enimmäkseen Karjala-talolla osoitteessa Käpylänseläntie 1, 00610 Helsinki, puh. 09-726 3306. Ainakin tämän syksyn ajan kamulinjaa vetää Lassi Logrén Maija Karhinen-Ilon opintovapaan vuoksi. Kamulinjan sähköpostiosoite on kamu@kmo.fi .

Opettajakunnalle järjestetään lokamarraskuussa ensiapukurssi. Suomen Punaisen Ristin työntekijä opettaa 15 opettajalle ensiavun alkeet.

Rehtorin palsta

Hyvät Kapulan lukijat!

Olin vastikään Jyväskylässä seuraamassa maailman tärkeimmän ihmisen (oma arvioni) Al Goren luentoa!

Joitakin päiviä sitten ohitettiin hetki, jolloin maapallon luonnonvarat on käytetty siihen pisteeseen, että nyt eletään velaksi. Luonnonvarat eivät siis tule enää riittämään tällä menolla! Mitä voimme tehdä luonnon ja varsinkin ilmaston muutoksen hyväksi? Ensi töikseni haastan kaikki Kapulan lukijat puutalkoisiin. Se on konkreettinen hyöty hiilidioksidin sitomiseen. Puita voi lahjoittaa esim. Kirkon ulkomaanavun kautta.

Toinen asia: Edelleen tunneille tulee oppilaita, jotka pärskivät tai ovat selvästi puolikuntoisia, ehkä jopa kuumeessa. Vetoan teihin hyvät vanhemmat, että teroittaisitte jälkikasvullenne, että soittotunnille EI VOI MENNÄ, mikäli tuntee hiemankin flunssaista tai muuten puolikuntoista oloa. Seuraukset voivat pahimmillaan olla sellaiset, että opettaja saa tartunnan ja koko viikon tunnit perutaan kaikilta.

Pidetään jatkossakin sekä luonnosta että toisistamme huolta!

Hyvää syksyn jatkoa toivottaen

Raimo Päiväläinen

Kamulinjan yhtyeissä vielä tilaa opistolaisille!

1. Syksyn aikana on mahdollisuus osallistua 7-10v. sekayhtye-harjoituksiin kolmena lauantaina, 90 minuuttia kerrallaan.

Yhtyeprojekti päättyy esiintymiseen Karjalan Liiton Joulumyyjäisissä Karjalatalon juhlasalissa lauantaina, 10.12.2011. Opettajana toimii Mira Törmälä ja osallistua voi millä soittimella tahansa.

Esiintymisen takia on suotavaa osallistua kaikkiin kolmeen soittokertaan. Ilmoittaudu ryhmään heti Kamulinjan toimistoon 09 - 726 3306 tai kamu@kmo.fi.

Yhtye toteutuu jos ilmoittautuneita on riittävästi.

Opetuslauantait: 22.10. 12.11. ja 10.12.
Klo 10-11.30 Opetuspaikka:
Karjalatalon 2.krs., Väiski-sali.
Esiintymiset: 10.12. klo 11.15

2. Tarjolla myös uusi, viikoittainen kansanmusiikkiyhtye (12-16-v.)
Ma klo 19.15-20.15.
Op. Tero Hyväluoma,
Opetuspaikka: Karjalatalon 2.krs.,
Väiski-sali.

Kansanmusiikkiyhtyeen ohjelmisto muokataan myös osallistujien soittimien ja soittotaustan mukaan ryhmälle sopivaksi. Mukaan voi tulla kaikilla soittimilla!

Ryhmä on mahdollista aloittaa heti, kun saadaan riittävästi ilmoittautuneita. Asiasta tiedotetaan ilmoittautuneille. Ilmoittautuminen myös tähän maanantai-illan yhtyeeseen Kamulinjan toimistoon 09 - 726 3306 tai kamu@kmo.fi

Lassi Logrén kamulinjalla

Karjala-talon ravintolassa raikuu kypsään ikään ehtineiden rouvien iloinen, oletettavasti karjalaista perua oleva nauru. Ruokailijoiden seassa on myös viulisti Lassi Logrén, joka vetää Kamulinjan lähes 350-päistä joukkoa ainakin tämän syksyn ajan vararehtori Maija Karhinen-Ilon taiteellisen tohtorintutkinnon opintojen vuoksi.

Lassi Logrén ja Maija Karhinen-Ilo pyörittivät yhdessä kansanmusiikkialan opetuksen pioneereina jo Kamulinjan edeltäjää, Kansanmusiikkiopistoa, kolmen vuoden ajan.

"Kai minä jotenkin profiloituin Sibeliuksen Akatemialla myös opettamisesta kiinnostuneeksi", arvelee Lassi, joten häntä pyydettiin vuonna 2006 mukaan Suomen kulttuurirahaston rahoittamaan kolmivuotiseen kansanmusiikin kehittämisprojektiin. Projektin loputtua 2009 Kansanmusiikkiopisto oli saatu tukevasti jaloilleen, kansanmusiikki.fi -portaali perustettu ja säännölliset kansanmusiikki-kiertueet toimivat organisoidusti ympäri Suomen.

Lassillakin on ns. tavallista musiikkiopistotaustaa, mutta "kansanmusiikki rinnalla oli niin vahva, että se vei mukaansa; sen aikainen musiikkiopisto-opiskelu jäi jotenkin vieraaksi", toteaa Lassi. "Yksityistunneilla käyminen jäi irralliseksi suorittamiseksi muusta elämästä, klassista musiikkia ei kuullut juurikaan oppituntien ulkopuolella. Ehkä säännöllinen yhtye- tai orkesterisoitto olisi lisännyt motivaatiota. Kansanmusiikin perusopetuksen kanssa on kyllä nykyään ihan samankaltaiset haasteet:

kansanmusiikki ei ole lapsille ja nuorille se kaikkein houkuttelevin musiikkityyli, sitä ei juurikaan kuule televisiosta tai radiosta. Esikuvat puuttuvat tai ovat ainakin näkymättömissä. Kuka olisi esimerkiksi suomalainen kansanmusiikkikitaristi tai kansanlaulaja jota koululuokallinen lapsia tai nuoria fanittaisi? Rock- ja popmusiikissa näitä esikuvia riittää.”

Lassi soitti viulua kansanmusiikki-yhtyeessä jo 6-7-vuotiaana perheen asuessa Tuusulassa. Jokelan pelarit -yhtyettä johti Lassin kanttori-isä, jonka instrumentti pelareissa oli haitari. Muusikkous ja eritoten kanttorius on kuulemma lähes sukurasite, mutta veli on sentään päätenyt kitaristiksi.

Lassin opintoja Sibelius-Akatemian kansanmusiikkiosastolla edelsivät Sibelius-lukio - "sisaren perässä" - ja vankka tausta Värttinä-yhtyeen kanssa. "Asuimme Rääkkylässä, kun olin 10-16-vuotias, ja Värttinän toiminta imaisi mukaansa." Ihan ensimmäiset Värttinän askeleet otettiin Sari ja Mari Kaasisen äidin runonlausuntaryhmässä, joka muotoutui sittemmin Sarin johtamana kohti laulua ja kanteleiden soittoa. Värttinän tarina on juttu sinänsä, mutta Lassille "se on ollut tärkein bändijuttu pitkän aikaa, olin toistamiseen 2002-2009 vakituksena jäsenenä." Soitin siinä viulua ja jouhikkoa, lauloin ja soitin levyille myös nyckelharppaa. Paljon tuona aikana ehti nähdä ja kokea, pitkälle kolmatta sataa keikkaa ympäri maailmaa ja mm. osallistuminen Taru Sormusten Herrasta -musikaalin säveltämiseen Torontossa ja Lontoossa."

Jouhikko tuli Lassin soitinvalikoimaan vuonna 1987 Leppävirralle Soitinrakentajat AMF:n verstaalle tehdyn Värttinän retken jälkeen.

Yllä oleva kuva kertoo ehkä enemmän kuin sanat tuosta soittimesta, jota soitetaan hieman nurinkurisesti, sormia ylöspäin aktivoimalla. Jouhikkoa on ilmeisen vaikea opettaa ihan pienille, sillä jo soittoasento ja sormien ulottuvuus asettaa rajoituksia soittamiseen.

"Vapailta kielillä voi toki soittaa, mutta muuten se on vähän haasteellinen alle 10-vuotiaille". Jouhikkoja on useita lajeja, ja niitä voi virittää eri tavoilla.

Yleisimmin Suomessa käytetään kolmikielistä jouhikkoa joka viritetään näin: Ensimmäinen kieli on d¹, jota soitetaan vain jousella, se on asteikon perussävel. Toinen kieli on borduna-ääni, a. Asteikon toinen sävel e¹ saadaan soittamalla kolmatta kieltä vapaana. Kolmannella kielellä tuotetaan melodiaa a-bordunan päälle lyhentämällä kielen soivaa pituutta sormen selkämyksillä.

"Itä-Suomessa vielä 1900-luvun alussa taltioitiin jouhikon taitajien soittoa ja perinteistä ohjelmistoa. Viulu oli kuitenkin jo tuolloin oikeastaan syrjäyttänyt sen."

Lassi tunnustaa pitävänsä Karjala-talon mukavasta, eläväisestä ilmapiiristä. Kamulinjan toimistotilat ja uusin ryhmätila Kamusali sijaitsevat talon alakerrassa. Sisäänkäynti on kuntoklubin ovesta, mutta yläkerran aulastakin pääsee portaisiin ja alas. Toimistotilat on vasta remontoitu musiikkiopistomme käyttöön ja Kamusali on ahkerassa käytössä.

Lassi vetää hallintotöidensä ohella viuluryhmiä ja jouhikkoryhmää. "Perustekniikka - esim. soittoasento - viulun soitossa on pitkälti ihan sama kuin ns. klassisessa soitossa. Kaikki viuluoppilaani ovat tähän mennessä halunneet opetella mukisematta ns. perinteisen soittoasennon, vaikka jotkut pelimannit soittavatkin viulua esim. sylissä. Nämä kansanomaiset soittoasennot rajoittavat kuitenkin aika lailla sitä mitä ja miten viululla voi soittaa. Toki tiettyntyyppiset tyyli onnistuvat vaikka sylissä soitettaessa."

Kansanmusiikissa myös korostetaan klassista enemmän kuulonvaraisuutta opiskelussa, ja materiaalina on paljon suomalaista kansanmusiikkia. Perinnettä ja tyyliä pyritään siirtämään kuulonvaraisesti, yhdessä soittamalla. Sointi-ihanteissa on myös eroa. Kansanmusiikki on vahvasti myös tanssin säestäjä, "rytmi korostuu ehkä klassista opetusta enemmän ja

Nyckelharpa näyttää tältä.

vaikkapa jousen kääntöjä jopa korostetaan. Toisaalta sitten esim. pitkän, laulavan linjan toteuttamisessa klassinen tekniikka on apuna."

Vaikka Lassi on lähes koko aikuisen ikänsä opettanut, täysipäiväinen opettaminen on vielä kokematta. Muusikon työt ja erilaiset projektityöt ovat täyttäneet kalenterin sopivasti, Lassin soittoa voi kuulla esimerkiksi noin 40 äänilevyllä.

Tänä syksynä työtehtävät painottuvat vahvasti em. hallintorutiineihin: lähes 350 oppilasta merkitsee jo pelkästään yhteydenottoja runsaasti, päivittäin. Syksyä työllistävät Lassilla myös oman asunnon putkiremontti Munkkiniemessä ja sen myötä perheen muutot väliaikaisesti osoitteisiin. Lopusta vapaa-ajasta huolehtii 1v 3kk ikäinen Kuisma, joka pitää vanhemmat liikkeessä lähes vuorokauden ympäri.

PP

Lassi Logrén kamulinjan jouhikon kimpussa.

Lassi sai Käpylän musiikkiopistossa myös kollegakseen viuluopettajan, johon hänellä on tietty yhteys lapsuudesta. Suomeen tuli ensimmäisen kerran suzukiopettaja Hirose Japanista vuonna 1979 demonstroimaan suzukimenetelmän ryhmäopetusta. Hannele Lehto oli paikalla uteliaana nuorena opettajana, Lassi 4-vuotiaana viuluoppilaana. Musiikkiympyrät ovat Suomessa varsin pienet.

Oma soittaminen on kansanmuusikon ruisleipää. Nyt Lassi toimii aktiivisesti mm. kokoonpanossa nimeltä Freija, jossa hän soittaa viulua ja avainviulua. Heiltä ilmestyi kesällä yhtyeen kolmas levy, nimeltään *SydänJuurilla*, joka sai mm. Savon Sanomien levyarvostelijalta täydet viisi tähteä.

”Nelihenkinen kansanmusiikkiyhtye Freijan täydellisyys syntyy yllätyksettömistä elementeistä. Viuluista, kontrabassosta, haitarista, harpusta, huilusta ja puhtaasta laulusta. Freija ei lisää vanhoihin kansansävelmiin mitään poikkeuksellista, mutta Viikon vuotin, Enkä mä luullut, Emma ja lukuisat muut tradit kuulostavat kuin uusilta lauluilta. Maija Karhinen-Ilo, Arto Anttila, Matti Laitinen ja Lassi Logrén soittavat ja laulavat ne täydessä harmoniassa.

Tämä onnistuu vain jos muusikko syventyy vanhaan materiaaliin nöyrällä sydämellä ja herkällä sielulla. (Aapo Siippainen, Savon Sanomat 27.7.2011) ”

P.S. Freijan levyjä voi ostaa kamulinjan toimistolta Karjala-talolta.

Freija:

Maija Karhinen-Ilo (laulu, haitarit, nokkahuilut, syliharppu),
Arto Anttila (kontrabasso, sopraanosaksofoni, laulu),
Matti Laitinen (kielisoittimet, lyömäsoittimet, laulu) ja
Lassi Logrén (jousisoittimet, laulu).
www.freija.fi

Teatterikin tarvitsee musiikkia. Lassi on toiminut teatterimuusikkona monissa Helsingin ammatti-teattereissa, myös Nukketeatteri Samossa, joka käyttää esityksissään paljon elävää musiikkia. Näytöksiä järjestetään omalla näyttämöllä Puotilassa syyskuusta huhtikuulle, lisäksi tehdään tilausesityksiä päiväkoteihin ja kouluihin.

” Olen käyttänyt Samossa paljon erilaisia soittimia – mitä vaan sinne on jaksanut kantaa. Eli jousisoittimien lisäksi kitaraa, bouzoukia, mandoliinia, ja tietysti laulan aina kun siihen annetaan lupa. Lapsiyleisön kanssa on mukava tehdä työtä.”

Kamulinjan yhteyksiä hoidellaan täältä käsin.

Ilkka Hammo ja mielikuvat

Käpylän musiikkiopisto on saanut opettajakuntaansa uuden, vastavalmistuneen jäsenen. Ilkka Hammo valmistui keväällä 2011 Sibelius-Akatemian esittävän taiteen koulutusohjelmasta diplomikitaristiksi ja ryhtyy nyt luotsaamaan osaa opistomme suzukikitaristeista yhdessä rehtori Päiväläisen kanssa.

Ilkan tutkintoon kuuluva kirjallinen lopputyö liittyi pedagogiikkaan: "Mielen liikkeet soiton opiskelussa". Tämä työ keskittyi alle 10-vuotiaiden kitaraoppilaiden opettamiseen mielikuvien avulla. Lopputyötä varten Ilkka haastatteli Andrzej Wilkusta ja Juan Antonio Muroa, jotka ovat tehneet laajalti käytössä olevaa alkeismateriaalia. Ilkan mukaan haastatteluissa tuli näiltä molemmilta kokeneilta pedagogeilta esille sama asia: opettajan on oltava herkästi kiinni opetustilanteessa, sillä mielikuvat syntyvät siinä hetkessä, lisäksi vielä jokaisella oppilaalla erilaisina. Oppilaan persoona tulee ottaa huomioon. Opettajalla ei siis voi olla pelkästään valmista mielikuvavarastoa tiettyihin kappaleisiin liittyen kaikille tarjottavaksi.

Kimmo ke lopputyön aiheeseen tuli Ilkalla selkeästi tarpeesta. "Minulla oli syksystä 2010 yhtäkkiä yli kaksikymmentä kitaraoppilasta, kaikki noin 6-12 -vuotiaita aloittelijoita. Saksalaisen koulussa oli oppilaita, jotka saivat opetusta vain ryhmissä ja toisaalta yksilötuntioppilaita, joilla ei sitten ollut ryhmätuntia. Pitäjänmäen musiikkiopiston oppilailla oli ryhmätunnin lisäksi lyhyt, 15 min mittainen oma tunti", selvittää Ilkka. Akatemian pedagogiikkaopinnot

Ilkka Hammo

keskittyivät lähinnä yksilöohjaukseen, joten kitaristien ryhmätunti oli täysin uusi haaste. "Kehitin sitten paljon omaa materiaalia, ja esimerkiksi lautapelin ryhmätunteja varten. Pelistä oppii prima vistaa, korvakuulolta soittoa opettajan avustuksella sekä nuottien ja rytmien lukemista."

Käpylässä Ilkan kitaristioppilaat opiskelevat suzukimenetelmällä. Ilkka päätti hakeutua itselleen lähes tuntemattomaan suzukikoulutukseen kaverin vinkistä, ja tuntuu nyt varsin tyytyväiseltä Harald Söderbergiltä saamaansa opetukseen.

"Suzukikoulutuksessa tuli tutuksi mm. paljon leikkejä, joita voi heti käyttää ryhmätunneilla. Myös koko Suzuki-filosofia vaikuttaa todella mielekkäältä. Ajattelumalli on hyvin positiivinen ja yksi tärkeimmistä ajatuksista on, että kaikki voivat oppia." Myös menetelmään kuuluvaa korvakuulolta soittoa hän pitää hyvänä korvan ja soinnin kehittäjänä. Suzuki-opetus kitaran soitossa lähtee liikkeelle apoyando -näppäilytekniikalla (kieltä näpäytetään, ja sormi pysäytetään seuraavaan kieleen), joka on Ilkan mukaan selkeästi tirandoa ('vapaa'

näppäily ilman sormen kosketusta toiseen kieleen*) parempi tapa aloittaa soittaminen, sekä soinnillisesti että motorisesti. Ohjelmistokin etenee metodissa järkevästi, "ensimmäiset kappaleet on tosi fiksusti valittu". Käpylän musiikkiopiston lisäksi Ilkka opettaa tänä lukuvuonna Porvoossa, perinteisin menetelmin. Porvoossa hänellä on hieman enemmän oppilaita ja myös enemmän isompia oppilaita.

**Lukijoiden huviksi Wikipedian hilpeä käännös em. kitaran soittotekniikoista: Tirando (tunnetaan myös vapaa-tahti) on, jos nyppiminen liike tehdään siten, että kynimisen jälkeen, sormi pysyy ilmassa - se ei siis ole maa viereisen merkkijono. Apoyando (tunnetaan myös loput-tahti) on nyppiminen liikettä tehty siten, että kun haluttu merkkijono on kynitty, sormenpää laskeutuu ensi viereisen merkkijono.*

Säveltävä kitaristi

Keväällä 2012 Ilkka pyrki ja pääsi uudelleen Sibelius-Akatemiaan. Tällä kertaa hänet hyväksyttiin opiskelemaan maisterivaiheeseen sävellystä, joka oli aiemmin ollut hänellä kitaraopintojen sivuaineena. Opinnot kestävät periaatteessa, ainakin virallisesti kaksi ja puoli vuotta, mutta jatkoaikaakin saa tarvittaessa anoa. Ohjaajakseen hän sai tutun opettajansa, Tapio Nevanlinnan.

Miten sävellystä opetetaan?
"Nevanlinna on opettanut minulle monipuolisia työkaluja oman sävelmateriaalin työstämiseen, sekä johdatellut uusiin musiikillisiin löytöihin. Hän on kehottanut kokeilemaan kaikkea ja olemaan avoin erilaisille ideoille", toteaa Ilkka. Hän on toistaiseksi säveltänyt enimmäkseen perinteisille soittimille, mutta aika näyttää mihin kokeilut johtavat.

Mistä sävellyks saa alkunsa? "Aika vaikea sitä on kuvailla... Usein minulla on mielikuvia soinnista, harmonioista,

joita etsin sitten pianon avulla. Luonnostelen niitä, ja pikku hiljaa se aukeaa. Samaan aikaan jonkinlainen perusajatus kappaleen kokonaisrakenteesta syntyy mielessä. Uusia ideoita saattaa tulla mieleen vaikkapa kadulla kävellessä, ja taas palaan pianon ääreen saadakseni ideani soimaan ja sitten paperille muistiin.

Kokonaisrakenne hahmottuu mielessä ja sitä kautta paperille aluksi ilman varsinaisia nuotteja, jollain tavalla graafisesti tallennettuna. Teoksen yksityiskohdat ja tapahtumat muuttuvat ja tarkentuvat vähitellen, ikään kuin sumuinen kuva kirkastuu. Pikkuhiljaa valmista tekstuuria alkaa syntyä monien luonnostelujen jälkeen. Joskus alkuperäistä kokonaisuunnitelmaakin pitää muuttaa sävellystyön edetessä. Tunne ja äly ovat molemmat yhtä aikaa työssä mukana mahdollisimman monipuolisesti", kuvailee Ilkka.

Nyt työn alla on teos Keski-Pohjanmaan kamariorkesterille (jousiorkesteri) helmikuussa 2012 esitettäväksi. Teoksessa Ilkka on hahmotellut tähän mennessä pehmeitä sointeja ilman perinteistä kolmisointua – siis kehitellyt 'uusia sointuja' - ja miettinyt intervaleja tosi tarkkaan.

"Aika usein lähden juuri soinnillisesta mielikuvasta liikkeelle. Joskus koko kappaleen lähtökohtana on joku yksittäinen sointu, tai jokin pieni sävelmateriaali, jonka pohjalta alan ideoimaan tekstuureja. Minua kiinnostaa tällä hetkellä musiikissa draamallisuus, jännitteet ja niiden muokkaaminen."

Ilkka tekee myös sovituksia kitarakvartetille, jossa hänen lisäkseen soittavat Aleksis Rajala, Timo Kaakkolammi sekä Ilkka Asikainen. Yksi kvartetin kitaroista on 10-kielinen,

jota Ilkka soittaa. Sen neljä alinta kieltä voi virittää eri taajuuksille ja esimerkiksi laajentaa alaspäin kvartetin sointialuetta. " Olen tehnyt kvartetille sovituksen mm. Ravelin Hanhiemo-sarjasta. Pysin tekemään hyvin a.o. instrumentille sopivia sovituksia. Kvartettisoitto auttaa myös pitämään omaa soittotaitoa yllä. Lisäksi kamarimusiisointi on hauskaa!"

Ramin ja Ilkan suzukikitaristien ryhmätunteja voi mennä katsomaan maanantaisin klo 18 Ranskalaisessa salissa.

PP

Todistusten saajat keväällä 2011

Perustason päättötodistus

Aavaluoma Aliina
Huhtala Sahrami
Laatunen Mirva
Mikola Eeva
Mäenpää Tuomas
Pättikangas Panu
Ritvaniemi Alma
Ritvaniemi Alvar
Sinisalo Annika
Tuhkanen Suvi

Opistotason päättötodistus

Lundgren Sofie
Pättikangas Paula
Sihvola Maija
Vartiainen Aleks

Stipendit keväällä 2011

Käpylän Lions-klubin
LEIJONA-stipendin (500e) sai viime keväänä pianisti, kamarimuusikko Loviisa Langdon.

Lisäksi pienempiä stipendejä jaettiin seuraaville opiskelijoille:

Rehtorin rahasto

Antikainen Otto
Collins Ross
Hujanen Hanna (monipuolisuus)
Husu Emmi-Maria
Ikkela Iida
Karhunen Mikko
Lehto Lotten
Lundgren Sofie
Magnusson Dennis
Muhonen Myy (1.vuoden väläyttävä)
Ollikainen Elisa (pitkäaikainen
uurastaja)

Pättikangas Paula
Ritvaniemi Alma
Sihvola Maija
Söderman Lotta
Säkinen Miia
Tigerstedt Emil
Tuhkanen Suvi
Untamala Sampo

Naistoimikunta

Huhtala Sahrami
Ritvaniemi Eemil Pianotrio
Sinisalo Annika

Ahokanto Oskari
Ritvaniemi Alvar Pianotrio
Sarvikivi Henrik

Henkilöstön merkkipaaluja

Henkilökunnalla on tapana suunnitella vuoden toimintaa lukukauden aluksi Lammilla Marketta Wiklan kesäpaikassa. Tänä vuonna juhlittiin myös paikan emäntää kesällä olleen merkkipäivän johdosta. Marketan rakas harrastus Kreikka oli päivän teema myös rahoitusmarkkinoiden ulkopuolella. Dirlandaa sujui kreikkalaisia askelia tuntemattomiltakin lähes kompuroimatta Marketan opastuksella! Juhlinnan kohde kuvan keskellä kuudes oikealta.

Musiikkiopiston talouspäällikkö Sirpa Sarnastolle 25 vuotta Käpylän musiikkiopistossa täyteen

Talouspäällikkö Sirpa Sarnasto tuli Käpylän musiikkiopistoon töihin vuonna 1986, silloiseen Koskelantien kansliaan. Vuosia on siis vierinyt nykyisessä työpaikassa jo 25, ja vuoden vaihtuessa Sirpa siirtyy täyspäiväisesti nauttimaan eläkepäivistä pitkän työrupeaman jälkeen.

Sunnuntaina 2.10.2011 Sirpa halusi juhlistaa tätä virstanpylvästä orkesterin konsertin yhteydessä. Orkesterissa kuultiin pienten ja suurempien orkesterilaisten esityksiä sekä yllätysnumeroita: laulua, yhteislaulua ja Juho Valtonen sekä Alekski Kotilan viuluduo-irrotteltua Sirpan ja yleisön riemuksi.

Ohessa kuvia konsertista ja Sirpan järjestämästä kahvitustilaisuudesta opistolla sen jälkeen. Kiitos Sirpa, kiitos Ahti Valtonen ja orkesterit!

Orkesterin johtaja, opettajayhdistyksen puheenjohtaja Ahti Valtonen onnittelee Sirpaa konsertin päätteeksi.

Sini Wartiovaara lauloi Bernsteinin Somewhere -sovituksen soolon.

Juho Valtonen ja Alekski Kotila nousukiidossa.

Apulaisrehtori Marketta Wikla kiittää Sirpa Sarnastoa 25 vuoden sopuisasta työtoveruudesta.

NÄPPÄRIT KÄPYLÄSSÄ, lumoutuneen äidin mietteitä

Ilmoitin lapset syyskuun ensimmäisenä viikonloppuna järjestettävälle näppäri-kurssille. Holly tämmäämään harmoonilla ja Ross selloon. Opettaja suositteli, olisi kiva soittaa kansanmusiikkia. Kokemukseni kansanmusiikista juontavat omiin soitonopiskelun aikoihin ja eikä ollut hääppöistä kuunneltavaa, mitä meille silloin oli tarjolla. Kylläpä ovat asiat muuttuneet.

Kaustislaisten Mauno Järvelän ja muiden Järvelän perheen soittajien järjestämä kansanmusiikkikurssi oli täynnä valtavaa soundia, taidokasta soittoa, iloa ja laulamisen riemua kaikille ikäluokille soittotaidosta riippumatta. Uskomaton saavutus. Meillä lapset vieläkin hyräilee tanskaksi: 'Jeg så en ulv en raev en hare...'

Aluksi koko viikonlopun lohkaiseminen kalenterista tuntui mahdottomalta uhraukselta ylikiireisessä aikataulussamme. Ross ja Holly molemmat vastustivat. Oli luovuttava futis-treeneistä ja kavereista. Olihan juttu tuttu Ellivuoren musiikkileiriltä, mutta siellä eivät olleet soittamassa mukana, ja meillähän soitetaan muutenkin niin paljon. 'Onks' pakko':a jatkui jonkin aikaa ja kuuntelin muutkin vastalauseet.

Perjantai-illan läpisoittoharjoitukset olivat aika kaoottiset, eikä uudet tulokkaat ehkä heti päässeet

mukaan. Kappaleita oli paljon ja niihin oli monia stemmoja, helpompia ja vaikeampia, jokaiselle sopivaa soitettavaa. Lauantain stemmamarjoitukset kuitenkin nopeasti korjasivat tilanteen ja lauloimme kaikki jo hankkimani levyn mukana sujuvasti (tai ainakin lujaa). Ylihuolehtivaisena äitinä hengailin tunnelmassa mukana, lähinnä ihan omaksi huvikseni.

Tauoilla lapset ja nuoret söivät, leikkivät, riehuivat ja hengailivat Karjalatalon tiloissa. Siis ihan normaali leirimeininki. Soittivat sitten toimistolta lauantai-iltapäivänä, että 'Ross on nyt täällä silmäkulma auki ja vähän pyörryttää. Laitoimme jääpussin.' Kysyin tarvitaanko lääkäriä... poika kuitenkin toipui nopeasti, kun seuraava tauko alkoi, eli kansanmusiikki sopii siis myös pojille!

Tämmääjillä tuumaustauko.

Sunnuntai-iltapäivällä konsertti nousi lähelle hurmostilaa. Lapsille oli hieno kokemus saada soittaa vapaammin, kukaan ei vahtinut jokaista ääntä tai jousen paikkaa. Itse sai päättää asioita, kuten 'Mä laulan tässä kappaleessa'. Suosittelen läpimästi ihan kokemuksena kaikille, jotka vielä tästä ovat jääneet paitsi.

Kiitosten ja hyvästien jälkeen Mauno juoksi minut vielä kiinni parkkipaikalla ihan vain sanoakseen, että 'Noilla teidän lapsilla on todella hyvä meininki!' Sain siihen, että 'Se on katsos tarttuvaa!'.

Lopputuloksena hienon viikonlopun jälkeen: Ylpeä äiti ja lapset haluavat mukaan ensi vuonnakin. Hieno juttu myös meidän ihan oma kansanmusiikin linja Käpylässä, kun vain kalenterissa olisi joku rako!

Susanna Collins,
Hollyn ja Rossin äiti

Hyvää kannatti odottaa

Olen kyllä sitä mieltä, että hyvää kannatti odottaa. Kyllähän sinä viikonloppuna joku muu harrastus jäi väliin, mutta ei harmita yhtään. Edellinen näppärikurssi oli juuri sinä vuonna, kun aloitin opistossa. Olin silloin katsomassa kurssin loppukonserttia äitini kanssa. Olimme molemmat sitä mieltä, että konsertti oli todella hauska ja vauhdikas. Siitä lähtien olen odottanut innolla seuraavaa näppärikurssia.

Näppärikurssilla oli mukavaa yhteissoittoa ja -laulua. Oli hauska nähdä, miten ihan pienetkin soittajat pääsivät soittoon mukaan ja lauloivat reippaasti. Kurssin ohjaajat olivat innostavia, niin kuin myös kappaleet.

Mielestäni ehdottomasti paras biisi oli yön kuningattaren suomennettu versio. Sanat olivat ihan MAHTAVAT! Kansanmusiikki on tosi kivaa, kun IHAN KAIKKI pääsevät mukaan. Suosittelen näppärikurssia jokaiselle!

T: Hanna Hujanen
klarinetisti, alttoviulisti

Sellistit ovat selvästi jo löytäneet saman kappaleen.

TAPAHTUMAKALENTERI

Konsertit alkavat klo 19 Koskelan kirkossa (Käpyläntie 11), ellei muuta mainita. Katso www.kmo.fi Tapahtumakalenterista tuoreimmat tiedot.

ti 13.9.	Suzukikonsertti	ke 7.12.	Sampsan iltasoitto
ti 20.9.	Suzukisellojen konsertti	to 8.12.	Pianistien konsertti
to 22.9.	Pianistien konsertti	pe 9.12.	klo 18.30 Koskelan kirkko
ti 27.9.	Suzukiviulujen konsertti		Laulajien konsertti
ke 28.9.	Arjan iltasoitto		Sinikka Alstelan oppilaat
su 2.10.	klo 15 Koskelan kirkko		esiintyvät
	Orkesterin konsertti	la 10.12.	klo 14 Koskelan kirkko
ti 4.10.	Suzukikonsertti		Vaskien joulukonsertti
ke 5.10.	Pianistien konsertti		Anni Juvosen oppilaat
to 6.10.	Pinjan iltasoitto		esiintyvät
viikko 41	syysloma	su 11.12.	klo 16 Koskelan kirkko
to 20.10.	Pianistien konsertti		Pianomatinea
ti 25.10.	Suzukikonsertti		Marketta Wiklan oppilaat
to 27.10.	klo 19 Ranskalainen sali	ti 13.12.	esiintyvät
	Huilumatinea		Suzukiviulistien ja
	Aija Lehtosen ja Marttiina	ke 14.12.	sellistien joulusoitto
	Ahlströmin oppilaat		klo 18 ja klo 19
	esiintyvät		Koskelan kirkko
			Pianistien joulusoitto
ke 2.11.	Topin iltasoitto		Lisa Pälikön ja Pirjo
to 3.11.	Puhallinmatinea		Pesolan oppilaat esiintyvät
ti 8.11.	Suzukikonsertti	to 15.12.	klo 18.00 Koskelan kirkko
ke 9.11.	klo 18.30 Koskelan kirkko		Joulusoittajaiset pianolla
	Pianomatinea		Anu Ekholmin oppilaat
	Anu Ekholmin oppilaat	to 15.12.	esiintyvät
	esiintyvät		klo 19.15 Koskelan kirkko
to 10.11.	Pianistien konsertti		Haitaristien joulukonsertti
ti 15.11.	Sellistien konsertti		Soile Närhen oppilaat
to 17.11.	Einon iltasoitto		esiintyvät
ke 23.11.	Pianistien konsertti	pe 16.12.	klo 18.30 Karjalatalon
to 24.11.	Lempin iltasoitto		juhlasali
ti 29.11.	Suzukiviulujen konsertti		Opiston joulukonsertti
ke 30.11.	klo 18 Koskelan kirkko	la 17.12.	klo 16 Koskelan kirkko
	Pianosoitajaiset		Huilistien joulusoitto
	Merja Somiskan oppilaat		Marttiina Ahlströmin
	esiintyvät	ma 19.12.	oppilaiden joulusoitto
			klo 19 Ranskalainen sali
su 4.12.	klo 18 Oulunkylän kirkko		Kitaristien joulukonsertti
	Orkesterin		Georgij Putilinin oppilaat
	joulukonsertti		esiintyvät

Käpylän musiikkiopisto